

Tysta Mari "Fyrans Buss"

Visit "[Fyrans Buss](#)" on MotoLyrics.com

Sirener skriker I en stad som År dÅd,
Han gÅr gator lika heta som glÅd.
Lika livÅs som husen runtomkring,
Han kolla inombords, kÅnde ingenting.
Han kÅnner I fickorna,
Lika tomma som igÅr.
Ett liv pÅ stampen fÅr han mÅste ha rÅd.
Bara en dag till av att gÅra ingenting,
Bara drifta, bara finnas till.
Han satte sig pÅ fyrans buss,
SlÅt Ågonen och snurrade runt.

Den hÅr staden mÅste vara dÅd.*

Blev sÅ hÅg att du trillade ner,
Blev sÅ hÅg att du inte vet var du År.
FÅrsÅkte fÅsta stegen men gatan sa emot,
FÅrsÅkte fÅsta blicken men allt flÅt ihop.
FÅr nÅr kemikalierna lagt sig kommer allt igen,
NÅr kemikalierna lagt sig flyter det upp igen.
En enda kÅnsla att komma bort,
En tom hjÅrna, faller fort.
Han sÅg solen stiga upp,
Satte sig pÅ fyran buss.

Den hÅr staden mÅste vara dÅd.*

RÅsten knastrade frÅn hÅgtalaren igen,
TÅget stannade och folk bÅrjade gÅ hem.
Han kasta en blick, det var den sista fÅr idag,
Tittade sig omkring ingen annan kvar.
KÅnde dÅrrar, bom Åverallt,
Samlade papper som om det skulle hjÅlpa alls.
Faller man hÅrt reser man sig inte igen,
NÅr man gÅtt in mÅnstret År det allt man År.
HÅr kommer smÅrtan igen,
HÅr kommer sorgen igen.

Den hÅr staden mÅste vara dÅd.*
Den mÅste vara dÅd.

